

Nr 247.

Godkänd av första kammaren den 5 juni 1917.

Godkänd av andra kammaren den 5 juni 1917.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående vissa ändrade bestämmelser rörande den inrikes postutväxlingen.

(Bevillningsutskottets betänkande nr 37.)

Till Konungen.

Genom en den 4 april 1917 dagtecknad proposition, nr 180, har Eders Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bifogat utdrag av statsrådsprotokollet över civilärenden för samma dag, föreslagit riksdagen besluta,

dels att förordningen den 5 november 1875 angående förändrade bestämmelser i avseende å taxeringen av försändelser av myntat guld eller silver, som genom postverket befordras mellan inrikes orter, skall träda ur kraft;

dels att med postförskott ej belagda brevpost- och paketförsändelser samt postanvisningar från eller till krigsfångar eller här i riket upptaget och internerat krigsfolk ävensom sådana försändelser av nu angivna slag, som beträffande krigsfångar eller internerat krigsfolk avsändas eller mottagas av någon till dessas tjänst upprättad svensk upplysningsbyrå, skola i den inrikes posttjänsten vara befriade från postavgifter av vad slag de vara må;

dels att, därest till brevposten hörande lokalförsändelse, som är fullt frankerad för den ursprungliga befordringsvägen, på framställning befordras till postanstalt å annan inrikes ort för att genom denna till-

Bihang till riksdagens protokoll 1917. 14 saml. 78 häft. (Nr 247.)

ställas den ursprungliga adressaten eller, efter adressförändring, annan person, försändelsen skall beläggas med lösen till belopp, motsvarande skillnaden mellan den redan erlagda befodringsavgiften och den avgift, som skolat erläggas, om försändelsen från början avsänts till den nya adressorten;

dels att befodringsavgiften för inrikes korsband, vars innehåll uteslutande utgöres av skrifter med punkter eller bokstäver i upphöjt arbete till bruk för blinda och i vilken försändelse icke förekommer verklig och personlig skriftväxling, skall för var vikt av 500 gram eller del därav utgå med 2 öre, om försändelsen utgöres av lokalförsändelse, men eljest med 4 öre, samt att maximivikten för dylik försändelse skall utgöra 3 kilogram;

dels att de särskilda avgifter, som stadgats eller kunna komma att stadgas för lokalbefodran av vissa slags postförsändelser, skola gälla beträffande försändelse, som inlämnas å fast postanstalt eller som dit inkommer utan att hava vare sig behandlats av lantbrevbärare eller genom postverkets försorg befordrats å järnvägs-, ångbåts- eller landsvägslinje och vilken från nämnda postanstalt eller annan fast postanstalt å samma ort tillställes adressaten direkt eller genom lokalbrevbärare, ävensom beträffande försändelse, som postbehandlas allenast inom särskilt lokalportoområde, som Kungl. Maj:t må kunna för viss ort fastställa;

dels att avsändare av inrikes paket må kunna tillförsäkra sig, att paketet blir befordrat med snabbast möjliga postlägenhet (såsom ilpaket), genom att, utöver vanlig postbefodringsavgift, erlägga särskild tilläggsavgift, utgörande — förutom stadgad expressavgift, när jämväl expressutdelning å adressorten begäres — 80 öre för var vikt av 5 kilogram eller del därav, dock att tjänstepaket om högst 10 kilogram må, utan särskild tilläggsavgift, befordras med snabbaste postlägenhet, samt att generalpoststyrelsen må, när förhållandena sådant påkalla, ifråga om visst slag av paket medgiva befordran med snabbast möjliga postlägenhet utan att den för sådan befordran bestämda tilläggsavgiften erlägges;

dels ock att de beslut, som i ovan angivna hänseenden kunde bliva meddelade, må träda i tillämpning vid tidpunkt, som av generalpoststyrelsen bestämmes, dock ej senare än med ingången av år 1918.

Riksdagen får för Eders Kungl. Maj:t tillkännagiva, att riksdagen, med bifall till Eders Kungl. Maj:ts förevarande proposition, beslutat,

dels att förordningen den 5 november 1875 angående förändrade bestämmelser i avseende å taxeringen av försändelser av myntat guld eller silver, som genom postverket befordras mellan inrikes orter, skall träda ur kraft;

dels att med postförskott ej belagda brevpost- och paketsförsändelser samt postanvisningar från eller till krigsfångar eller här i riket upptaget och internerat krigsfolk ävensom sådana försändelser av nu angivna slag, som beträffande krigsfångar eller internerat krigsfolk avsändas eller mottagas av någon till dessas tjänst upprättad svensk upplysningsbyrå, skola i den inrikes posttjänsten vara befriade från postavgifter av vad slag de vara må;

dels att, därest till brevposten hörande lokalförsändelse, som är fullt frankerad för den ursprungliga befordringsvägen, på framställning befordras till postanstalt å annan inrikes ort för att genom denna tillställas den ursprungliga adressaten eller, efter adressförändring, annan person, försändelsen skall beläggas med lösen till belopp, motsvarande skillnaden mellan den redan erlagda befordringsavgiften och den avgift, som skolat erläggas, om försändelsen från början avsänts till den nya adressorten;

dels att befordringsavgiften för inrikes korsband, vars innehåll uteslutande utgöres av skrifter med punkter eller bokstäver i upphöjt arbete till bruk för blinda och i vilken försändelse icke förekommer verklig och personlig skriftväxling, skall för var vikt av 500 gram eller del därav utgå med 2 öre, om försändelsen utgöres av lokalförsändelse, men eljest med 4 öre, samt att maximivikten för dylik försändelse skall utgöra 3 kilogram;

dels att de särskilda avgifter, som stadgats eller kunna komma att stadgas för lokalbefordran av vissa slags postförsändelser, skola gälla beträffande försändelse, som inlämnas å fast postanstalt eller som dit inkommer utan att hava vare sig behandlats av lantbrevbärare eller genom postverkets försorg befordrats å järnvägs-, ångbåts- eller landsvägslinje och vilken från nämnda postanstalt eller annan fast postanstalt å samma ort tillställes adressaten direkt eller genom lokalbrevbärare, ävensom beträffande försändelse, som postbehandlas allenast inom särskilt lokalportoområde, som Kungl. Maj:t må kunna för viss ort fastställa;

dels att avsändare av inrikes paket må kunna tillförsäkra sig, att paketet blir befordrat med snabbast möjliga postlägenhet (såsom ilpaket), genom att, utöver vanlig postbefordringsavgift, erlagga särskild tilläggsavgift, utgörande — förutom stadgad expressavgift, när jämväl express-

utdelning å adressorten begäres — 80 öre för var vikt av 5 kilogram eller del därav, dock att tjänstepaket om högst 10 kilogram må, utan särskild tilläggsavgift, befordras med snabbaste postlägenhet, samt att generalpoststyrelsen må, när förhållandena sådant påkalla, ifråga om visst slag av paket medgiva befordran med snabbast möjliga postlägenhet utan att den för sådan befordran bestämda tilläggsavgiften erlägges;

dels ock att ovannämnda beslut må träda i tillämpning vid tidpunkt, som av generalpoststyrelsen bestämmes, dock ej senare än med ingången av år 1918.

Stockholm den 5 juni 1917.

Med undersåtlig vörndad.
